

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/1208/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318954
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Hederová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6118318954.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CRN2 s. r. o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3, Bratislava - mestská časť Dúbravka 841 02, IČO: 52 262 821, proti povinnému v 1. rade: E. J. Q., S. XX.XX.XXXX, N. M. H. XXX/X, XXX XX S. a proti povinnému v 2. rade: X. W. W., S. XX.XX.XXXX, N. M. Š. XXX/XX, XXX XX S., právne zastúpenému: Mgr. Ľudmila Krajínčáková Blahová, advokátka so sídlom Jána Hollého 1468/9, 951 35 Veľké Zálužie, o vymoženie pohľadávky vo výške 571,31 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Peter Stodola, Exekútorový úrad so sídlom Kmeťková 25, 949 01 Nitra, pod sp. zn. 433Ex 493/18, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietá.

II. Oprávnený má voči povinnému v 2. rade n á r o k na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10.8.2018 sa oprávnený domáhal od povinných v 1. a 2. rade vymoženia pohľadávky vo výške 571,31 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom pod sp. zn. RD/231/2017 dňa 17.11.2017(ďalej ako „ Exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica uznesením pod sp.zn. 47Ek/1208/2018 zo dňa 05.02.2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 47Ek/1208/2018 zo dňa 20.02.2019 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu. Bod č. 12 uznesenia zo dňa 05.02.2021 s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020, uvádza, že po právoplatnosti uznesenia zo dňa 05.02.2021 vyšší súdny úradník bude opätovne postupovať podľa ust. §53 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom súčasne sa vysporiada s vyjadrením oprávneného zo dňa 13.01.2021 k bodu 25 odôvodnenia nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 ako aj s prípadnými vyjadreniami povinných k vyjadreniu oprávneného

3. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 22.08.2018 poverenie na vykonanie exekúcie pod spisovou značkou 47Ek/1208/2018, ktorým bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Peter Stodola so sídlom exekútorského úradu Kmeťkova 25, 949 01 Nitra. Súdny exekútor, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 433EX 493/18 následne vydal Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému v 2. rade doručené 10.09.2018. Súdnemu exekútorovi bolo v zákonnej lehote doručené podanie povinného v 2. rade označené ako návrh na zastavenie exekúcie, doplnené dňa 25.09.2018.

4. Povinný v 2. rade sa prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle predloženej plnej moci zo dňa 13.09.2018 podaním označeným ako návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zo dňa

20.09.2018, domáhal zastavenia exekúcie podľa §61k ods.1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. V odôvodnení návrhu povinný v 2. rade uviedol, že predmetnú exekúciu považuje za neoprávnenú, nakoľko už počas konania na rozhodcovskom súde, z ktorého pochádza exekučný titul, ako i pri vzniku pohľadávky nastali chyby, ktoré podľa neho zakladajú podmienku pre zastavenie exekúcie. V konaní pod sp. zn. RD/231/2017 sa žalobca ako ani súd nevysporiadal so žiadnou z podmienok resp. skutočností, ktoré by mali zakladať právo na úhradu pohľadávky združenia CRN1 zspo. v likvidácii, ktorá jej bola priznaná rozhodcovským rozsudkom zo dňa 17.11.2017. Skutočnosti uvedené v rozsudku a v konaní pred rozhodcovským súdom sú nielen že nepravdivé, ale i absolútne popierajúce a odporujúce dôkazom predloženým v konaní. Povinný v 2. rade ako konateľ nepodpísal a ani nemal vedomosť o žiadnej zmluve o nájme hnuteľnej veci od spoločnosti KOLEX, s.r.o., keďže každý konateľ konal samostatne vo vlastnom mene. Súčasťou a ani v žiadnych podmienkach prenájmu spoločnosti KOLEX, s.r.o. nebola uvedená rozhodcovská doložka. Spoločnosť KOLEX, s.r.o. uvádza vo svojich všeobecných obchodných podmienkach ohľadne a výlučne kúpnej zmluvy rozhodcovskú doložku, a teda právo prejednať vec na zvolenom rozhodcovskom súde. Tieto všeobecné zmluvné podmienky neboli nikdy povinným v 2. rade ani spoločnosťou Infra-gas spol. s.r.o. podpísané, akceptované ani prijaté. Právny zástupca povinného v 2. rade ďalej namietá, že tie sa nemohli vzťahovať na obchodno-záväzkový vzťah vzniknutý na základe zmluvy o podnikateľskom nájme hnuteľnej veci, keďže pojednávajú o všeobecných obchodných podmienkach pri predaji tovaru. Oprávnený nepreukázal ani základnú skutočnosť potrebnú na postup podľa § 135a ods. 5 OZ, a teda že si nemôže pohľadávku uspokojiť z majetku spoločnosti resp. neuvádza relevantné zdroje, tz ktorých má tzv. „vedomosť“ o tom, že spoločnosť má značné záväzky aj voči iným veriteľom. Ako ďalší dôvod, pre ktorý je vymáhanie pohľadávky prostredníctvom exekučného konania 433/Ex 493/18 nezákonné, je skutočnosť, že v Upovedomení o začatí exekúcie je ako oprávnený uvedená spoločnosť CRN2 s.r.o., so sídlom Klincová 35, Bratislava, IČO: 42 445 990. To znamená, že pravdepodobne došlo k podpisu najmenej dvoch dohôd o postúpení pohľadávok, pričom povinný v 2. rade ako údajný dlžník nebol oboznámený s prevodom pohľadávky na iný subjekt a to žiadnym zákonom relevantným spôsobom. Týmto namietali platnosť postúpenia pohľadávky. Ak nečinnosť povinného v 2. rade v rozhodcovskom konaní RD/231/2017 zakladá právo vydať absolútne nezákonný rozsudok, keď dôkazy predložené v tomto konaní súd nesprávne skutkovo a najmä právne posúdil, je zneužitím práva a popretím práva na spravodlivý proces. Právny zástupca povinného v 2. rade doručil súdному exekútorovi dňa 25.09.2018 doplnenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 20.09.2018, v ktorom sa odvoláva na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 6CoE/75/2017. 5. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 03.10.2018 nasledovne. Námietky povinného v 2. rade v jeho návrhu na zastavenie exekúcie z 20.09.2018 sa netýkajú dôvodov uvedených v ustanovení § 61k Exekučného poriadku. Povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61k a), b), d) Exekučného poriadku. Uvedený exekučný titul nie je zrušený a nie je odložená jeho vykonateľnosť. Preto neexistuje žiaden zákonom a judikátnou praxou predpokladaný dôvod pre zastavenie exekúcie. Exekučný súd nie je v žiadnom prípade odvolacím súdom voči samotnému rozhodcovskému rozsudku a nemôže byť akýmkoľvek dôvodom pre uplatnenie námietok v exekúcii. Oprávnený zdôrazňuje, že ani jeden z povinných v rozhodcovskom konaní napodal žalobnú odpoveď, čím stratili akékoľvek zákonné právo podľa § 17 a) a § 40 ods. 4 Zákona č. 244/2002 Z.z. napádať alebo spochybňovať rozhodcovské konanie RD/231/2017. Oprávnený ďalej reagoval na špekulatívne a mätúce hypotézy povinného. Ním predložené uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 6 CoE/75/2017 sa týka rozhodcovského konania a rozhodcovského rozsudku vydaného pred rokom 2015. Z toho dôvodu je toto rozhodnutie nepoužiteľné. Od 01. 01. 2015 prišlo k zásadnej novelizácii zákona č. 244/2002 Z. z. , k oddeleniu spotrebiteľskej arbitráže do samostatného zákona č. 335/2014 Z. z. a naviazaniu nespotebiteľskej arbitráže na Modelový zákon UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration v znení zmeny z roku 2006. Od 01. 01. 2015 v zákone č. 244/2002 Z. z. zrušené ustanovenie § 45 a tým nie je umožnené exekučnému súdu akokoľvek preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konanie. Nemá akúkoľvek právomoc meritórne a procesne preskúmať (vrátane zisťovania existencie rozhodcovskej zmluvy) rozhodcovský rozsudok (rozhodcovské uznesenie) a je takýmto rozhodnutím v celej miere viazaný. Nespotebiteľské rozhodcovské rozhodnutie je od. 01. 01. 2015 pre exekučný súd vždy vecou rozhodnutou - re iudicata. Podľa § 35 zákona 244/2002 Z. z. doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský súd mal nespochybniteľnú arbitrabilitu v rozhodcovskom konaní RD/231/2017 voči bývalému konateľovi spoločnosti Infra-gas,

spol. s.r.o. Fyzická osoba, ktorá koná v rámci podnikania alebo funkčného vzťahu k obchodnej spoločnosti, zodpovedná za záväzky obchodnej spoločnosti a nepovažuje sa za spotrebiteľa. Oprávnený si nedokázal vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti Infra-gas, spol. s.r.o., nakoľko táto bola prevedená na bieleho koňa z Maďarskej republiky. Oprávnený poukázal na Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 1/2018 - 8, Uznesenie Európskeho Súdneho dvora sp. zn. C 74/15. Exekučný súd za žiadnych okolností nesmie preskúmavať meritórnu stránku rozhodcovského rozsudku. Správnosť skutkových zistení alebo právneho posúdenia je vylúčená zo súdneho prieskumu aj v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a o to viac musí byť vylúčená v exekučnom konaní. Exekučný súd ďalej nesmie skúmať, či rozhodcovský rozsudok vykazuje niektorú z väd, ktoré sú dôvodom na zrušenie na základe námietky účastníka. Exekučný súd tak nesmie preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy, ako ani prekročenie právomoci rozhodcovského súdu. Takisto nie je oprávnený preskúmať procesné vady rozhodcovského konania, ktoré účastník mohol uplatniť žalobou podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. (zákon o rozhodcovskom konaní Gyárfáš/Števec a kol str. 610). Oprávnený v tejto súvislosti ďalej poukázal na Uznesenie ÚS SR II. ÚS 19/2016-40 z 15.06.2016, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1Ek/68/2018, 52Ek/448/2018, 20Ek/138/2017, 52Ek/74/2018, Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 15Er/536/2017. Oprávnený taktiež uviedol, že neprislúcha dlžníkovi, aby spochybňoval postupovanie pohľadávky medzi jeho veriteľmi. Povinnosťou dlžníka je svoj dlh splatiť, a to jemu poslednému známemu veriteľovi. V tejto súvislosti poukazuje oprávnený na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 82/2005. Oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu, a aby zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Súd mal za preukázané, že povinný v 2. rade podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného v 2. rade, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

12. Súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

13. Okresný súd Banská Bystrica uznesením pod sp.zn. 47Ek/1208/2018 zo dňa 05.02.2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 47Ek/1208/2018 zo dňa 20.02.2019 vydané vyšším

súdnym úradníkom v celom rozsahu, keďže nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020, Ústavný súd SR uznesenie Okresného súdu pod sp. zn. 47Ek/1208/2018 zo dňa 28.02.2020 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

14. K danému nálezu Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 sa dňa 13.01.2021 vyjadril oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu nasledovne. Exekučný titul oprávneného, t. j. rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/231/2017 zo dňa 17.11.2017 nebol ale vydaný rozhodcom žiadneho stáleho rozhodcovského súdu (§ 12 až 15 ZRK), ale dohodnutým ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom (§ 7 ods. 1, § 8 ods. 1 ZRK). V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017, resp. v rozhodcovskej doložke nefiguroval žiaden stály rozhodcovský súd a to v žiadnom procesnom postavení. Vybraná právnická osoba ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo (§ 6 ods. 3 ZRK) uvádzaná v rozhodcovskej doložke v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017 nevystupovala v žiadnom procesnom postavení zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu. Preto je úvaha ústavného súdu vyjadrená v čl. 25 vyššie uvedeného nálezu voči exekučnému titulu oprávneného irelevantná. Ústavný súd podľa vyjadrenia oprávneného nesprávne definoval obsah rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bola ustanovená právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017. Ústavný súd nesprávne definoval procesné postavenie vybranej právnickej osoby ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017 a túto nesprávne zamenil za zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu. Vybraná právnická osoba ale nie je zriaďovateľom stáleho rozhodcovského súdu. Ústavný súd nemal k dispozícii celý rozhodcovský spis, a preto sa zrejme dopustil uvedenej nesprávnosti pri správnom definovaní postavenia vybranej právnickej osoby ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017. Úvaha, resp. nastolená hypotéza ústavného súdu vyslovená v čl. 25 jeho nálezu je preto podľa oprávneného nesprávna. V rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017 rozhodoval rozhodcovský súd (§ 7 ods. 1 ZRK) ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, ktorý bol priamo dohodnutý (§ 8 ods. 1 ZRK) v rozhodcovskej doložke v čl. XV. uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach spoločnosti KOLEX, s.r.o. V rozhodcovskej doložke bola zároveň dohodnutá aj vybraná právnická osoba (§ 6 ods. 3 ZRK) ROYAL DEVELOPMENT spol. s r.o., ktorej práva a povinnosti z uzavretých rozhodcovských doložiek a zmlúv boli postúpené dňa 20.11.2013 formou predaja časti podniku na vybranú právnickú osobu ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo. Vybraná právnická osoba zároveň podľa Rozhodcovských pravidiel ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha zabezpečuje technické a organizačné vedenie rozhodcovského konania. Preto ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach vystupuje pod hlavičkou vybranej právnickej osoby ROYAL DEVELOPMENT - RSTD, zzpo. Rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017 bol jedine a výlučne ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, ktorý bol stranami sporu priamo dohodnutý v rozhodcovskej doložke. Základný dôkaz tvrdení oprávneného je samotný text rozhodcovskej doložky, z ktorého je jednoznačne preukázané, že v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/231/2017 nevystupoval žiaden „stály rozhodcovský súd“. Ďalej oprávnený vo svojom vyjadrení cituje právnu úpravu zákona o rozhodcovskom konaní a rovnako tak poukazuje na odbornú právnickú literatúru a rozhodovaciu prax Okresného súdu Banská Bystrica v obdobných veciach a rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR. Záverom oprávnený uvádza, že vyššie uvedených dôvodov preto neexistuje jediná zákonná alebo procesná prekážka k bráneniu výkonu exekúcie oprávneného na základe exekučného titulu nespotebitel'ského rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/231/2017 zo dňa 17.11.2017. Povinní v rozhodcovskom konaní nevyužili žiadnu svoju možnosť na napadnutie rozhodcovského konania na príslušnom súde, čím u nich prišlo k definitívnej preklúzii práva napádať toto rozhodcovské konanie a tiež prišlo aj k vzniku tacitnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovské konanie sp. zn. RD/231/2017 prebehlo plne v súlade s aplikačnou praxou zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. K úvahe ústavného súdu vyjadrenej v čl. 25 Nálezu sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 oprávnený iba uvádza, že sa jedná o úvahu, ktorá sa netýka rozhodcovského konania sp. zn. RD/231/2017, nakoľko v tomto rozhodcovskom konaní nevystupoval žiaden stály rozhodcovský súd. Preto sa tohto rozhodcovského konania nijako nemohla dotýkať ani zmena zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2017, konkrétne ustanovenia § 54c ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. Takáto prekážka exekučného konania oprávneného preto neexistuje a nikdy neexistovala.

15. Rovnako tak sa k nálezu Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 vyjadril aj povinný v 2. rade prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že Ako vyplýva z údajov zverejnených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v Obchodnom vestníku v zozname stálych rozhodcovských súdov, tak subjekt „ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo, sídlo Suľany 243, 951 25 Hruboňovo“, pod hlavičkou ktorého rozhodca predmetný rozhodcovský rozsudok vydal, nespĺňa

podmienky ustanovené zákonom pre zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení zákona č. 125/2016 Z. z. účinného od 1. 1. 2017, a z toho dôvodu bol rozhodcovský súd „ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, sídlo Suľany 243, Hruboňovo“ ku dňu 31.12.2016 zrušený. Keďže stály rozhodcovský súd, ktorého zriaďovateľ „ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, sídlo Suľany 243, 951 25 Hruboňovo“ nespĺňal po 31. decembri 2016 podmienky ustanovené zákonom č. 244/2002 Z.z. v znení zákona č. 125/2016 Z.z. pre zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu, tak tento nemohol ani po 31. decembri 2016 uskutočňovať rozhodcovské konania podľa zákona č. 125/2016 Z. z.. Z uvedeného vyplýva, že exekučný titul bol vydaný pod hlavičkou stáleho rozhodcovského súdu, ktorý nemal právomoc rozhodovať v týchto veciach. Pokiaľ oprávnený tvrdí, že exekučný titul bol vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Valachom, pričom spomínaná hlavička je uvedená v rozhodcovskom rozsudku len preto, že pokrýva technické a organizačné vedenie rozhodcovského konania, považuje povinný prinajmenšom za zmatečné, rovnako ako uvádzaná rozhodcovská doložka, na základe ktorej vyvodil Ing. Valach právomoc konať v tejto veci. V obdobnej veci rozhodoval aj Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 46Ek/1485/2018, zo dňa 12. 01. 2021. Úvahu Ústavného súdu uvedenú v bode 25. Nálezu ÚS SR sp. zn. I.ÚS 265/2020 - 59, zo dňa 15.12.2020, považujeme za dôvodnú. K uvedenému uvádzame, že Ing. Valach je štatutárom v občianskom združení Právne Prebudenie Poškodených, ako i spoločnosti GoldZuMi s. r. o., ktoré sú zakladateľmi združenia PO - ROYAL DEVELOPMENT - RSRD. V zmysle uvedeného povinný považuje za potrebné taktiež zamyslieť sa nad skutočnosťou, že o nároku oprávneného už rozhodol Ing. Valach pod hlavičkou ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RD/169/2017 zo dňa 30.08.2017. V zmysle uznesenia KS Bratislava sp. zn. 18 CoE 332/2017 zo dňa 30.08.2018: „Má teda oprávnenie zisťovať, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3) resp., či rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní. Teda, či v prípade rozhodcovského rozhodnutia nejde o paakt.“ Rovnako sa prikláňame k vyjadreniam Ústavného súdu SR uvedené v uznesení II. ÚS 50/2019-26 zo dňa 06.02.2019: „Ústavný súd pripomína, že prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom civilného konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi účastníkmi. S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou), a to isté od súdu očakáva aj strana žalovaná. Obdobne je to i v konaní exekučnom. Opakom hľadania spravodlivosti býva prepíaty formalizmus, keď súd vyloží a použije právne predpisy, avšak v rozpore s ich zmyslom a účelom.“ „Ústavný súd už vyslovil vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu v nespotrebitel'skej veci, že je povinnosťou exekučného súdu ex offa skúmať a prihliadnuť na zistenú nulitu aktu, ktorá je bez akýchkoľvek pochybností následkom vydania rozhodnutia orgánom, ktorý nedisponuje právomocou na rozhodovanie veci a splnenie tejto povinnosti exekučným súdom nemožno považovať za postup, ktorý je nad rámec jeho právomoci (IV. ÚS 484/2018). Od tohto záveru sa ústavný súd nemá dôvod odchyliť ani v tejto veci.“ „Obdobne - ako na to poukázal i okresný súd vo veci sťažovateľky - aj Najvyšší súd v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 z 13. októbra 2011 uverejnenom v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 s poradovým číslom 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Je to dôsledkom toho, že rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Tak, ako Najvyšší súd ďalej v tomto rozhodnutí uviedol, súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).“ „Vzhľadom na tento záver sa ústavný súd ďalej zaoberal dôvodmi, ktoré viedli okresný súd a krajský súd ku konštatovaniu neexistencie, resp. neplatnosti rozhodcovskej zmluvy tak, ako ich uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (už citované). Tieto dôvody považuje ústavný súd za presvedčivé a vyčerpávajúce. Na tom nič nemôže zmeniť ani argumentácia sťažovateľky o tom, že povinní nenapadli uznesenie rozhodcovského súdu o vyslovení jeho právomoci. Tento názor sťažovateľky je potrebné považovať za natoľko formalistický, že by poprel podstatu a zmysel založenia právomoci rozhodcovského súdu rozhodcovskou zmluvou a z nepráva by urobil právo, čo považuje ústavný súd za prístup, ktorý nekorešponduje povinnosti všeobecných súdov nachádzať spravodlivé

riešenie prejednávanych vecí.“ Ďalej oprávnený vo svojom vyjadrení uvádza, že vymáhanie nároku škody veriteľom spoločnosti voči konateľom spoločnosti je bežné, ako i pripojil príslušnú judikatúru. K týmto tvrdeniam povinný uvádza, že napr. menované Uznesenie OS Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/737/2018 sa týka súčasného konateľa spoločnosti voči, ktorej nárok smeroval. V zmysle § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka „Nároky spoločnosti na náhradu škody voči konateľom môže uplatniť vo svojom mene a na vlastný účet veriteľ spoločnosti, ak nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú primerane. Nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom nezanikajú, ak sa spoločnosť vzdá nárokov na náhradu škody alebo s nimi uzatvorí dohodu o urovnaní. Ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom správca konkurznej podstaty.“ V zmysle Komentáru 4.vydanie k Obchodnému zákonníku (Mária Patakyová a spol.) je základným predpokladom uplatňovania nároku na náhradu škody voči konateľovi zo strany veriteľa je existencia pohľadávky veriteľa, ktorá smeruje voči spoločnosti, v ktorej je konateľ štatutárnym orgánom, a nemožnosť uspokojenia tejto pohľadávky z majetku spoločnosti. Podanie takejto žaloby je kvantitatívne obmedzené do výšky pohľadávky s príslušenstvom veriteľa voči spoločnosti. Ďalej je potrebné skúmať či spoločnosti vznikla škoda, či konateľ pri výkone funkcie porušil svoje povinnosti, príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti konateľa pri výkone jeho funkcie, či neexistujú dôvody zbavujúce konateľov zodpovednosti za škodu, ako i skutočnosť, že spoločnosť nemá majetok na úhradu pohľadávky veriteľa (iba v prípade, ak sa postupuje v zmysle §135a ods. 5). Povinný ma za to, že v konaní sp. zn. RD/231/2017 sa tak oprávnený, ako ani súd nevysporiadal so žiadnou z vyššie uvedených podmienok, resp. skutočností, ktoré by mali zakladať právo na úhradu pohľadávky združenia CRN1 zppo v likvidácii, ktorá jej bola priznaná rozhodcovským rozsudkom zo dňa 17.11.2017. Skutočnosti uvedené v rozsudku a v konaní pred rozhodcovským súdom sú nielen že nepravdivé, ale i absolútne popierajúce a odporujúce dôkazom predloženým v konaní. Povinný v 2. rade ako konateľ nepodpísal a ani nemal vedomosť o žiadnej zmluve o nájme hnuťelnej veci od spoločnosti KOLEX, s.r.o., keďže každý konateľ konal samostatne vo vlastnom mene. Povinný v 2. rade ako fyzická osoba nikdy neuzatvoril, ani sa len neoboznámil so žiadnou zmluvou spoločnosti KOLEX, s.r.o., resp. CRN1 zppo, ktorej súčasťou by bola rozhodcovská doložka oprávňujúca rozhodcovský súd konať vo veci. Súčasťou zmluvy o podnikateľskom nájme hnuťelnej veci a ani v žiadnych podmienkach prenájmu spoločnosti KOLEX, s.r.o. nebola uvedená rozhodcovská doložka. Spoločnosť KOLEX, s.r.o. uvádza vo svojich všeobecných obchodných podmienkach ohľadne a výlučne kúpnej zmluvy rozhodcovskú doložku a teda právo prejednávať vec na zvolenom rozhodcovskom súde. Môjmu klientovi boli v konaní pred rozhodcovským súdom doručené dôkazy predložené žalobcom, o.i. i Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti KOLEX, s.r.o., ktorých súčasťou je rozhodcovská doložka. Tieto všeobecné zmluvné podmienky neboli nikdy povinným v 2. rade ani spoločnosťou Infra-gas spol. s r.o., podpísané, akceptované ani prijaté. Taktiež, sa ani nemohli vzťahovať na obchodno- záväzkový vzťah vzniknutý na základe zmluvy o podnikateľskom nájme hnuťelnej veci, keďže pojednávajú o všeobecných obchodných podmienkach pri predaji tovaru. Rovnako povinnosť uhradiť škodu spočívajúcu v povinnosti uhradiť trovy rozhodcovského rozsudku, ktoré vznikli v konaní, v ktorom povinný v 2. rade nebol ani žalovaný ani oboznámený, je v rozpore so zákonom a nemôže zakladať jeho povinnosť a oprávňovať spoločnosť CRN2, zppo viesť voči nemu exekúciu. Okresný súd Banská Bystrica v uznesení sp. zn. 33Ek/80/2017 v obdobnej veci uvádza nasledovné: „Práve preto, že rozhodcovský súd nepredstavuje mocenský orgán, ktorý je výrazom nedobrovoľného podriadenia sa moci ako prejavu zákonom zakázanej svojpomoci v demokratickom štáte, resp. štátneho monopolu donútenia, a nejde o demokraticky legitimovaný, normatívne ukotvený orgán verejnej moci ako súčasť permanentnosti výkonu moci, ale súkromnoprávny orgán, platia pre neho určité pravidlá. Rozhodcovský súd môže byť ustanovený len vôľou strán ad hoc a nemožno ho stotožňovať so všeobecným súdom. Jeho právomoc nie je delegovanou zvrchovanou mocou štátu, ale je založená práve vôľou strán vyjadrenou v rozhodcovskej zmluve, resp. doložke. Ak už aj strany vôbec doložku písomne neuzavrú, ZoRK umožňuje jej uzavretie v prípade (aktívnej) účasti žalovaného v rozhodcovskom konaní - súhlasom do zápisnice pred rozhodcom (§ 4 ods. 6 ZoRK) alebo doručením žalobnej odpovede rozhodcovskému súdu, v ktorej neexistenciu rozhodcovskej zmluvy nenamietne (§4 ods. 7 ZoRK). Len tak môže byť právomoc súkromnoprávneho orgánu daná, v opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul. Exekučný súd by neposudzovaním materiálnej a formálnej vykonateľnosti (teda aj toho, či bol exekučný titul vydaný orgánom vybaveným na to právomocou) takého titulu, poskytol právnu ochranu bez splnenia podmienok, ktoré sú na exekučný titul ustanoveniami Exekučného poriadku kladené. Aj v rozhodcovskom konaní je nevyhnutné dodržiavať zásady spravodlivosti a zákonnosti.“ Ako i ďalej v bode 29 uznesenia uvádza: „Zákonodarca sa podľa dôvodovej správy snažil zamedziť tomu, aby bol stály rozhodcovský súd zriadený za účelom generovania zisku pre svojho zriaďovateľa, čo

zrejme mohlo spôsobiť absenciu nestrannosti pri rozhodovaní sporov, ktorých účastníkmi sú strany, ktoré generujú podstatnú časť sporovej agendy konkrétneho rozhodcovského súdu. Aj keď sa teda novela nedotkla ad hoc rozhodcov (ktorý rozhodoval v tomto konkrétnom spore), možno mať pri tomto rozhodcovi pochybnosti o nestrannosti, nielen pre to, že si ho vždy vyberie strana, ktorej právnym zástupcom je právny zástupca oprávnených (teda ten istý právny zástupca vystupuje na strane žalobcov v rozhodcovských konaniach pred tým istým ad hoc rozhodcom aj v mnohých iných prípadoch), ale aj z dôvodu, že menovaný rozhodca uvedie všetky možné spôsoby uzavretia rozhodcovskej zmluvy uvedené v ZoRK (najmä ak sú závažné pochybnosti o jej písomnej existencii), aby takpovediac „napasoval“ svoju právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Vo svetle týchto súvislostí sa zároveň vytráca zmysel a odlišnosť ad hoc rozhodcu ako príležitostného rozhodcu pri porovnaní so stálym rozhodcovským súdom.“ Oprávnený uvádza, že rozhodcovská zmluva medzi oprávneným a povinnými v 1. a 2. rade mala vzniknúť podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. ako iná zmena v osobe dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. K uvedenému uvádza, že povinný v 2. rade v žiadnom prípade nepredstavuje právneho nástupcu spoločnosti Infra-gas spol., s.r.o.. Z rozsudku OS Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/1485/2018, zo dňa 12.01.2021: „Rozhodcovská doložka, v znení: „vrátane uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka“ nezaväzuje konateľov spoločnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ktoré bude viesť spoločnosť voči nim z dôvodu náhrady škody spôsobenej spoločnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu súd neakceptoval právnú argumentáciu oprávneného, že v prípade povinných v 1. a 2. rade ide o inú zmenu v osobe dlžníka v obchodnoprávnom vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva, čím sa stali nástupcami dlžníka zo vzťahu vyplývajúcom z rozhodcovskej zmluvy. Súd sa nezaoberal vecnou stránkou rozhodcovského rozsudku a preto neskúmal rozdiel v sume pôvodného záväzku, ale skúmal iba samotnú existenciu rozhodcovskej zmluvy.“ V ďalšom sa pridriavame vyjadrení, ktoré sme uviedli aj v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 20.09.2018, ako i v doplnení návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 25.09.2018, a v sťažnosti voči Uzneseniu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 07.03.2019, ktorej bolo vyhovené. Záverom svojho vyjadrenia povinný v 2. rade uvádza, že má za to, že existuje viacero zákonných a procesných prekážok, brániacich vedeniu exekúcie proti povinnému v 2. rade v prospech oprávneného.“

16. Súd sa prvotne zaoberal skúmaním právomoci orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 uviedol, že „hoci bolo konštatované, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotrebitel'ského charakteru, ústavný súd súčasne dodáva, že i v tejto fáze exekučného konania je okresný súd oprávnený (a aj povinný) ex offio skúmať, či sú splnené všetky podmienky pre zákonné vedenie exekúcie, a to (v okolnostiach danej veci) najmä v tom smere, či exekučný titul vydal orgán oprávnený na jeho vyjadrenie.“ Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 uviedol, že „vzniká tu pochybnosť, či tento subjekt spĺňal podmienky podľa §12 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení od 01.01.2017.“ Orgán, ktorý vydal exekučný titul na základe ktorého sa vedie toto exekučné konanie, je ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach ako rozhodcovský súd v zmysle §7 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní („Rozhodcovským súdom sa na účely tohto zákona rozumie jediný rozhodca alebo viacerí rozhodcovia.“) V tomto prípade rozhodoval ad hoc rozhodca, ktorým sa v zmysle §6 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, „môže stať každá fyzická osoba, na ktorej sa zmluvné strany dohodnú.“ Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 odkazuje na prechodné ustanovenie k novele zákona o rozhodcovskom konaní účinné od 01.01.2017, kde sa v §54c ods. 4 uvádza, že „zmluvné strany nie sú viazané rozhodcovskou zmluvou, ktorá zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu, ktorého zriaďovateľ nespĺňa podmienky podľa právnych predpisov účinných od 1. januára 2017, ak do 31. decembra 2016 na jej základe nezačalo rozhodcovské konanie alebo ak rozhodcovské konanie bolo zastavené podľa odseku 2.“ V danom náleze sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020 uvádza, že „exekučný titul bol vydaný Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu pod hlavičkou ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo.... vzniká tu pochybnosť, či tento subjekt spĺňal podmienky podľa §12 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení od 01.01.2017, ktorú je potrebné rozptýliť overením v príslušných registroch (naprd. §12a zákona o rozhodcovskom konaní). V tomto prípade súd vykonal lustráciu v Zozname stálych rozhodcovských súdov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, kde súd zistil, že zriaďovateľ ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, záujmové združenie právnických osôb bol vo vyššie uvedenom zozname zapísaný ako Stály rozhodcovský súd, ktorý však v súčasnosti nespĺňa podmienky podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení zákona č. 125/2016 Z. z. účinného od 1. 1. 2017. Je však potrebné podotknúť, že v danom prípade ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, záujmové združenie právnických

osôb, nevystupovala ako Stály rozhodcovský súd ale subjekt, kde v rámci neho pracuje ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, ktorý je aj štatutárnym orgánom uvedeného združenia. Súd v tomto prípade vníma možnú zmätočnosť, ktorá mohla nastať v skutočnosti, že uvedené združenie bolo kedysi aj Stálym rozhodcovským súdom. Avšak v rámci Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Kolex, s.r.o. (ďalej len ako „VOP“), ktoré boli súdu predložené pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, je zrejme, že v článku XV. VOP sa zmluvné strany dohodli na rozhodcovskej doložke k zmluve, kde všetky spory, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie, vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka, budú riešené ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom alebo u ROYAL DEVELOPMENT spol., s.r.o. - ustanovenej vybranej právnickej osoby. To znamená, že zmluvné strany sa medzi sebou nedohodli na prejednaní prípadných sporov stálym rozhodcovským súdom. V tomto prípade sa zmluvné strany dohodli na ad hoc rozhodcovi, kde si toto latinské slovné spojenie možno vykladať ako „pre tento prípad“ alebo „na tento účel“. Zmluvné strany sa v rozhodcovskej doložke nedohodli na stálom rozhodcovskom súde ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, záujmovom združení právnických osôb. Súd považuje za dôležité podotknúť, že spoločnosť ROYAL DEVELOPMENT spol., s.r.o, ktorá je uvedená v rozhodcovskej doložke je odlišným právnym subjektom od združenia ROYAL DEVELOPMENT - RSRD. Súd má teda za jasne preukázané, že právomoc orgánu, ktorý exekučný titul vydal - ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha je v súlade s so zákonom o rozhodcovskom konaní, keďže vyššie citované prechodné ustanovenia odkazujú na právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

17. V tomto bode je dôležité uviesť, že súd sa stotožňuje s vyjadrením oprávneného v časti bodu č.12 vyjadrenia oprávneného zo dňa 13.11.2021, kde oprávnený citoval odbornú literatúru, ktorá sa zaoberala vysvetlením pojmov ako „rozhodca“, „rozhodcovský súd“ a „stály rozhodcovský súd“ v praxi sa totiž stáva, že tejto časti dochádza k častým interpretačným ťažkostiam, a to, kto sa označuje pojmom „rozhodcovský súd“. Preto odborná právnická literatúra objasňuje, že ak zákon používa skratku rozhodcovský súd, myslí tým konkrétneho rozhodcu, nie stály rozhodcovský súd ako akási trvajúca jednotka. V zmysle už vyššie citované ustanovenia §7 ods.1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovským súdom sa rozumie aj jediný rozhodca. Preto aj v tomto prípade v exekučnom titule v záhlaví rozhodnutia sa ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach označil ako rozhodcovský súd v zmysle §7 ods.1 Zákona o rozhodcovskom konaní. V záhlaví rozhodnutia je preto ako nositeľ oprávnenia rozhodnúť spor označený ad hoc rozhodca ako rozhodcovský súd. Pod pojmom „stály rozhodcovský súd“ sa tak ako uvádza aj odborná právnická literatúra myslí akási trvajúca jednotka v riešení občianskoprávných a obchodných sporov. Preto ak spor prejednáva rozhodca stáleho rozhodcovského súdu v záhlaví rozhodnutia sa ako nositeľ oprávnenia rozhodnúť spor označuje ako rozhodca stáleho rozhodcovského súdu. Súd v tomto prípade považuje za jasné a zrozumiteľné pojmové rozdelenie uvedených pojmov a má za jasne preukázané, že v tomto prípade bol exekučný titul vydaný ad hoc rozhodcom - rozhodcovským súdom a nie rozhodcom stáleho rozhodcovského súdu. Preto §54c prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2017 zákona o rozhodcovskom konaní nemožno v danom prípade použiť, keďže pojednávajú o konaní pred stálym rozhodcovským súdom a nie pred rozhodcovským súdom.

18. Povinným v 2. rade namietaná neplatnosť postúpenia pohľadávky, kde podľa vyjadrení povinného v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie bolo toto postúpenie nezákonné. Povinný v 2. rade uvádza, že pravdepodobne došlo k podpisu najmenej dvoch dohôd o postúpení pohľadávok, pričom povinný v 2. rade (vo vyjadrení označený ako údajný dlžník) nebol oboznámený s prevodom pohľadávky na iný subjekt a to žiadnym zákonom relevantným spôsobom. Súd k uvedenému uvádza, že súd už v štádiu exekučného konania pred vydaním poverenia skúmal skutočnosť či oprávnenému označenému v návrhu na vykonanie exekúcie prináleží v zmysle priloženého exekučného titulu s poukazom na ustanovenia exekučného poriadku, právo požadovať splnenie vymáhaného nároku od povinného, ktorého oprávnený označil v návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený túto skutočnosť spoľahlivo preukázal predložením zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2017 medzi spoločnosťou KOLEX s.r.o. IČO: 31 437 237, ako postupcom a združením CRN1, zspo IČO: 50 892 525, ako postupníkom. Predmetom tejto Zmluvy je pohľadávka voči dlžníkovi Infra-gas spol. s.r.o.. so sídlom Betliarska 12. 851 07 Bratislava, IČO: 36 686 158, ako aj voči štatutárom dlžníka z titulu náhrady škody. Pohľadávka je z právneho titulu Rozhodcovský rozsudok RD/169/2017 z 30.08.2017 v sume 209,03 EUR s príslušenstvom. K tomuto postúpeniu pohľadávky došlo pred vydaním exekučného titulu zo dňa 17.11.2017. Ďalej oprávnený predložil súdu druhú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 20.02.2018 medzi združením CRN1, zspo IČO: 50 892 525, ako postupcom a spoločnosťou CRN2 s.r.o., ako postupníkom. Predmetom tejto Zmluvy je pohľadávka vo výške 571.31 EUR s príslušenstvom z titulu Rozhodcovského rozsudku sp zn. RD/231/2017 vydaného Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom

rozhodcovského súdu dňa 17.11.2017. voči dlžníkovi Ing Oliver Pistl, nar.07.04.1975, Štefánikova Trieda 60, 949 01 Nitra a Mgr. Vladimír Vago, nar.19.07.1977 bytom Šúdolská 571/31, 949 11 Nitra. K tomuto postúpeniu pohľadávky došlo po vydaní exekučného titulu a pred začatím exekučného konania. Exekučný súd pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie mal za jasne preukázané, že oprávnený je oprávnený v zmysle §48 ods.2 Exekučného poriadku požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Ďalej povinný v 2. rade tvrdí, že o postúpení pohľadávky nemal vedomosť. K uvedenému tvrdeniu súd uvádza, že podľa § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), „postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“ Z uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj v prípade ak postupca prvotne KOLEX s.r.o. IČO: 31 437 237 neskôr v zmysle exekučného titulu CRN1, zspo IČO: 50 892 525 neoznámil povinnému (dlžníkovi) postúpenie pohľadávky, povinný v 2. rade by sa záväzku aj v prípade neoznámene o postúpení pohľadávky zbavil plnením záväzku postupcovi. Povinný v 2. rade však svoj záväzok vyplývajúci z exekučného titulu aj v prípade nevedomosti postúpenia pohľadávky nespĺnil riadne a včas ani postupcovi. Povinný však z dôvodu, že exekučný titul sa stal právoplatným a vykonateľným mal vedomosť o existencii záväzku. Keďže exekučný súd mal za jasne preukázané, že oprávnený je osobou oprávnenou požadovať splnenie vymáhaného nároku, vydal poverenie na vykonanie exekúcie. V exekúcii po doručení upovedomenia o začatí exekúcie nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku plnením exekútorovi a nie postupcovi alebo postupníkovi. Preto súd považuje uvedenú námietku povinného v 2. rade za nedôvodnú.

19. Súd si na tomto mieste dovoľí poukázať na rímsku právnu zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“), pretože aj povinným namietaná nevedomosť o existencii svojho záväzku a tvrdenie, že povinnému v 2. rade síce bolo doručené oznámenie o prijatí funkcie rozhodcu v danom konaní RD/231/2017, ktorému z dôvodu, že ako laik nevenoval pozornosť, nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia 61k Exekučného poriadku. Práveže s prihliadnutím na vyššie spomenutú zásadu, povinný v 2. rade aj v prípade možných pochybností nevyužil svoje právo v zmysle § 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a neuplatnil námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje opravný prostriedok voči rozhodnutiu vydaného v základnom konaní a exekučný súd vo vykonávacom (exekučnom) konaní vychádza z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené. Povinný v 2. rade namieta skutočnosti, ktoré považuje za sporné pri vydaní exekučného titulu v súvislosti s platnosťou rozhodcovskej doložky a so samotným vznikom pohľadávky oprávneného. Posudzovanie týchto skutočností, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu nespádajú do rozhodovacej právomoci exekučného súdu. Ako súd už vyššie uviedol tieto skutočnosti mal povinný v 2. rade možnosť namietat podľa § 21 ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní. V prípade, že sa jedná o dôvod s ktorým zákon o rozhodcovskom konaní v §21 ods. 2 neumožňuje podanie námietky pri prvom úkone vo veci samej, má povinný v 2. rade možnosť podania žaloby v zmysle §40 zákona o rozhodcovskom konaní. O tejto možnosti bol povinný v 2. rade poučený aj v poučení exekučného titulu. Súd poukazuje na nález Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020, kde Ústavný súd uviedol, že nosné právne názory vyslovené v náleze Ústavného súdu II. ÚS 300/2018 z 05.09.2018 sú naďalej uplatniteľné aj pri posudzovaní prípadov, na ktoré sa s účinnosťou od 1. apríla 2017 vzťahuje novela Exekučného poriadku (zákon č. 2/2017 Z. z.). Uviedol, že „pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné. Berúc do úvahy dôvody prejednávanej ústavnej sťažnosti, ústavný súd taktiež konštatuje, že závery o

vylúčení skúmania právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní sa v prípade, ak ide o spor z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, zjavne vzťahujú a primerane použijú aj na možnosť exekučného súdu v rámci svojej pôsobnosti preskúmať uplatnenie rozhodcovskej doložky z hľadiska toho, či pokrýva aj nárok podľa § 135a Obchodného zákonníka (m. m. nález IV. ÚS 22/2020).“

20. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Povinný však vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal, že takéto okolnosti po vzniku exekučného titulu nastali.

21. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

22. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný v 2. rade vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

23. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví. V danom prípade však súd pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že povinný nepreukázal súdu skutočnosti, ktoré by predstavovali kvalifikovaný dôvod na zastavenie exekúcie, preto súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

24. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur, t.j. jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 19,09 Eur a režijný paušál vo výške 9,21 Eur + 20% DPH vo výške 5,66 Eur). Keďže súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a zaviazal povinného v 2. rade, aby nahradil oprávnenému trovy právneho zastúpenia v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 33,96 Eur. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.